Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 6. marca 2012*

„EPUZF — Záručná sekcia — Výdavky vylúčené z financovania — Ovocie a zelenina — Povinnosť odôvodniť výdavky — Podmienky uznania organizácií výrobcov“

Vo veci T-230/10,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne M. Muñoz Pérez a A. Rubio González, neskôr A. Rubio González, abogados del Estado,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Jimeno Fernández, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2010/152/EÚ z 11. marca 2010, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú niektoré výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 63, s. 7), v rozsahu, v akom vylučuje určité výdavky vynaložené Španielskym kráľovstvom v sektore ovocia a zeleniny,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajca) a M. van der Woude,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. novembra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

1 Komisia v dôsledku piatich vyšetrovaní vedených pod spisovými značkami FV/2004/381/ES, FV/2005/301/ES, FV/2005/302/ES, FV/2006/354/ES a FV/2005/385/ES, ktoré vykonal útvar pre audit poľnohospodárskych výdavkov Komisie Európskych spoločenstiev, týkajúcich sa finančnej pomoci

* Jazyk konania: španielčina.

v sektore ovocia a zeleniny podľa ustanovení článku 7 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, s. 103; Mim. vyd. 03/025, s. 414), oznámila 7. apríla 2008 španielskym orgánom svoje závery týkajúce sa týchto vyšetrovaní.

2 Španielske kráľovstvo listom z 27. mája 2008 požiadalo zmierovací orgán o vstup do rozhodovacieho procesu. Zmierovací orgán vydal 29. októbra 2008 záverečnú správu. Dňa 25. augusta 2009 Komisia oznámila Španielskemu kráľovstvu svoje konečné stanovisko.

3 Na základe tvrdení predložených v súhrnnej správe z 30. septembra 2009 Komisia rozhodnutím 2010/152/EÚ z 11. marca 2011, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú niektoré výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 63, s. 7; ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), rozhodla z financovania vylúčiť najmä dva druhy výdavkov vynaložených Španielskym kráľovstvom v sektore ovocia a zeleniny.

4 Komisia vykonala na jednej strane jednorazovú opravu celkovej sumy 33 339 525,05 eura na výdavky vykázané v rámci nákladov na obalové hospodárstvo z dôvodu nevoliteľnej povahy nákladov vynaložených v súvislosti s environmentálnym obalovým hospodárstvom. Na strane druhej vykonala jednorazovú opravu vo výške 100 % v súvislosti s celkovou sumou 4 940 378,44 eura na pomoc poskytnutú organizácii výrobcov SAT Royal (ďalej len „OV SAT Royal“) z dôvodu nedostatkov pri uplatnení kritérií umožňujúcich jej uznanie.

Konanie a návrhy účastníkov konania

5 Španielske kráľovstvo podalo túto žalobu návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. mája 2010.

6 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom z financovania Európskou úniou vylučuje určité výdavky oznámené Španielskym kráľovstvom,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

7 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Právny stav

8 Na podporu svojej žaloby Španielske kráľovstvo uvádza dva žalobné dôvody. Prvý sa v podstate týka nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa mala dopustiť Komisia, pokiaľ ide o vylúčenie nákladov spojených s environmentálnym obalovým hospodárstvom, pri výklade ustanovení nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s ovocím a zeleninou (Ú. v. ES L 297, s. 1; Mim. vyd. 03/020, s. 55) a nariadenia Komisie (ES) č. 1433/2003 z 11. augusta 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 pokiaľ ide o operačné fondy, operačné programy a finančnú pomoc (Ú. v. EÚ L 203, s. 25; Mim. vyd. 03/039, s. 431). Druhý žalobný dôvod sa v podstate týka nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa mala dopustiť Komisia,

pokiaľ ide o nedostatky v kontrolnom systéme týkajúcom sa uznania OV SAT Royal, pri výklade ustanovení nariadenia č. 2200/96 a nariadenia Komisie (ES) č. 1432/2003 z 11. augusta 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 2200/96 pokiaľ ide o podmienky na uznanie organizácií výrobcov a predbežné uznanie skupín výrobcov (Ú. v. EÚ L 203, s. 18; Mim. vyd. 03/039, s. 424).

O prvom dôvode

9 V rámci prvého žalobného dôvodu sa účastníci konania v podstate nezhodujú v otázke, či ustanovenia nariadenia č. 2200/96 a nariadenia č. 1433/2003 stanovujú, že dodatočné náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom znáša priamo alebo nepriamo organizácia výrobcov (ďalej len „OV“) a že táto organizácia musí na účely získania finančnej pomoci stanovenej v článku 15 ods. 1 nariadenia č. 2200/96 k žiadosti o pomoc priložiť písomný dôkaz, ktorý presne odôvodňuje uvedené náklady.

10 Na úvod treba pripomenúť ustanovenia a judikatúru, ktoré sú relevantné na preskúmanie prvého žalobného dôvodu.

11 Po prvé článok 15 nariadenia č. 2200/96 stanovuje:

„1. Finančná pomoc [Únie] sa poskytne za podmienok stanovených v tomto článku pre organizácie výrobcov, ktoré vytvárajú prevádzkový fond.

Tento fond sa bude udržiavať pomocou finančných príspevkov vyberaných od členov organizácie výrobcov na základe množstva alebo hodnoty ovocia a zeleniny, ktoré sa skutočne predalo a z finančnej pomoci uvedenej v prvom pododseku.

2. Prevádzkové fondy uvedené v odseku 1 sa použijú na:

a) financovanie výrobkov stiahnutých z trhu podľa podmienok stanovených v odseku 3;

b) financovanie prevádzkového programu, ktorý sa predloží príslušným vnútroštátnym orgánom a ktoré tento schvália podľa článku 16 (1).

…

5. Finančná pomoc uvedená v odseku 1 sa bude rovnať čiastke finančných príspevkov uvedených vo vyššie menovanom odseku, ktoré sa skutočne zaplatili, ale obmedzených na 50 % skutočných výdavkov vynaložených podľa odseku 2.

…“

12 Článok 18 nariadenia č. 1433/2003 s názvom „Žiadosti“ v odseku 2 písm. c) stanovuje, že „k žiadostiam sa priložia sprievodné doklady, ktoré musia uvádzať: … výdavky vynaložené vzhľadom na operačný program“.

13 Podľa bodu 2 písm. c) prílohy I nariadenia č. 1433/2003 s názvom „Voliteľný obsah operačných programov“, na ktorý odkazuje článok 8 ods. 2 uvedeného nariadenia, môžu operačné programy zahŕňať najmä body „osobitné náklady na… opatrenia týkajúce sa životného prostredia, vrátane nákladov vzniknutých obalovým hospodárstvom vhodným pre životné prostredie“.

14 Na konci bodu 2 písm. c) prílohy I nariadenia č. 1433/2003 sa nachádza poznámka pod čiarou 3, ktorá znie:

„Environmentálne obalové hospodárstvo sa musí riadne odôvodniť a byť v súlade s kritériami prílohy II k smernici 94/62/ES Európskeho parlamentu a Rady o obaloch a obalovom odpade…“

15 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry EPUZF financuje iba zásahy uskutočnené v súlade s ustanoveniami práva Únie v rámci spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov (pozri rozsudky Súdneho dvora z 8. mája 2003, Španielsko/Komisia, C-349/97, Zb. s. I-3851, body 45 až 47 a 49, a z 24. februára 2005, Grécko/Komisia, C-300/02, Zb. s. I-1341, body 32 až 36 a tam citovanú judikatúru).

16 Na úvod treba preskúmať tvrdenia, ktoré Španielske kráľovstvo uviedlo na podporu prvého žalobného dôvodu.

17 Po prvé teba konštatovať, že nie je pravda, keď Španielske kráľovstvo tvrdí, že Komisia uznala, že španielske orgány správne stanovili paušálnu sadzbu vo výške 17 %, ktorú uplatňovali z dôvodu dodatočných nákladov v porovnaní s bežnými nákladmi. Zo spisu totiž vyplýva, že hoci Komisia uznáva, že sadzba vo výške 17 % zvolená vo veci samej nie je sama osebe neprimeraná, Španielskemu kráľovstvu naproti tomu vytýka, že do výpočtu tejto sadzby započítalo náklady na environmentálne obalové hospodárstvo bez toho, aby predložilo akýkoľvek dôkaz, že uvedené náklady znášali OV alebo ich členovia.

18 Po druhé treba preskúmať, či sa Komisia, ako tvrdí Španielske kráľovstvo, dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď požadovala, aby náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom znášali nevyhnutne OV.

19 V tejto súvislosti treba uviesť, že v súlade s ustanoveniami článku 15 ods. 5 prvého pododseku nariadenia č. 2200/96 sa finančná pomoc poskytovaná Úniou vypočíta so zreteľom na „skutočné vynaložené výdavky“ najmä v rámci financovania operačného programu prevádzkovým fondom. Takisto podľa ustanovení článku 18 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1433/2003 sa k žiadostiam podaným OV musia priložiť sprievodné doklady, ktoré uvádzajú výdavky vynaložené v súvislosti s operačným programom.

20 Z uvedených ustanovení vyplýva, že finančnú pomoc Únie možno poskytnúť OV v rámci operačného programu iba pod podmienkou, že sa predloží dôkaz o vynaložení výdavkov uskutočnených vzhľadom na tento program.

21 Tento výklad dotknutých ustanovení nemôže byť spochybnený vzhľadom na tvrdenie uvedené Španielskym kráľovstvom, podľa ktorého takúto požiadavku nemožno uplatniť na operačné programy, ktoré obsahujú náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom, v rozsahu, v akom to vyplýva z ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov (Ú. v. ES L 365, s. 10; Mim. vyd. 13/013, s. 349) uvedenej v poznámke pod čiarou 3 v prílohe I nariadenia č. 1433/2003, podľa ktorej obalové hospodárstvo prislúcha predajcom, takže je nelogické, aby uvedené nariadenie požadovalo od OV, aby znášali náklady na prevádzku obalového hospodárstva, ktorú im neprináleží vykonávať.

22 Na úvod treba konštatovať, že pravidlo uvedené v bode 20 vyššie nevylučuje zohľadnenie nákladov spojených s environmentálnym obalovým hospodárstvom, ak uvedené náklady, tak ako v tejto veci, znášajú priamo predajcovia alebo nepriamo OV. Požaduje sa totiž iba dôkaz, že predmetné náklady priamo alebo nepriamo znášajú OV.

23 Ďalej treba pripomenúť, že nariadenie č. 1433/2003 sa týka pravidiel uplatňovania nariadenia č. 2200/96, pokiaľ ide o operačné fondy, operačné programy a finančnú pomoc. Z tohto dôvodu, ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 19 a 20 vyššie, článok 18 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1433/2003

tým, že stanovuje, aby sa k žiadostiam o finančnú pomoc podaným OV priložili sprievodné doklady, ktoré musia uvádzať výdavky vynaložené v súvislosti s operačným programom, uplatňuje pravidlo stanovené v článku 15 ods. 5 nariadenia č. 2200/96.

24 Naopak ani nariadenie č. 2200/96, ani nariadenie č. 1433/2003, a dokonca ani smernica 94/62, na ktorú sa odkazuje v poznámke pod čiarou 3 v prílohe I nariadenia č. 1433/2003, nestanovuje žiadnu výnimku, ktorá by sa uplatňovala v rámci operačných programov zahŕňajúcich náklady na environmentálne obalové hospodárstvo, z pravidla vyplývajúceho z článku 15 ods. 5 nariadenia č. 2200/96 a článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1433/2003, podľa ktorého sa finančná pomoc poskytnutá Úniou vypočíta so zreteľom na skutočné vynaložené výdavky, čiže výdavky preukázané žiadateľom o pomoc, ktorým sú konkrétne v tejto veci OV.

25 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Španielske kráľovstvo nesprávne vytýka Komisii, že sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď požadovala, aby náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom znášali nevyhnutne OV.

26 Po tretie treba preskúmať, či je požiadavka, aby OV predložila dôkaz, že priamo alebo nepriamo znášala náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom, ako tvrdí Španielske kráľovstvo, neprimeraná.

27 Konkrétnejšie, Španielske kráľovstvo tvrdí jednak, že OV nie sú povinné poskytnúť doklad uvádzajúci presnú sumu zaplatenú za environmentálne obalové hospodárstvo, a jednak, že predajcovia prenášajú tieto náklady na OV, tak ako zvyšok výrobných nákladov.

28 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom v situácii, keď existuje výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba zvoliť také opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené nevýhody nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 2007, Geuting, C-375/05, Zb. s. I-7983, bod 45 a tam citovanú judikatúru).

29 Pokiaľ ide o súdne preskúmanie podmienok uplatňovania tejto zásady vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má normotvorca Únie v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky, len zjavná neprimeranosť opatrenia prijatého v tejto oblasti vo vzťahu k cieľu, ktorý Komisia sleduje, môže ovplyvniť zákonnosť takéhoto opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Geuting, už citovaný v bode 28 vyššie, bod 46 a tam citovanú judikatúru).

30 V tejto veci treba po prvé odmietnuť tvrdenie Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého príloha I nariadenia č. 1433/2003 umožňuje do operačných programov zahrnúť náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom bez toho, aby uložila čo i len najmenšiu podmienku spojenú s osobou, ktorá ich má znášať.

31 Ako totiž už bolo uvedené v bode 24 vyššie, nariadenia č. 2200/96 a 1433/2003 nestanovujú žiadnu výnimku z pravidla, ktoré vyplýva z ustanovení článku 15 ods. 5 nariadenia č. 2200/96 a článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1433/2003.

32 Po druhé na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí Španielske kráľovstvo, nemožno pripustiť, že na účely preukázania skutočných výdavkov, ktoré nepriamo znášali OV, sa stačí odvolať na údajne logickú domnienku, podľa ktorej sa vzhľadom na prax zníži predajná cena, ktorú predajcom účtujú OV, aby sa zohľadnila skutočnosť, že títo predajcovia znášajú finančné zaťaženie spojené s obalovým hospodárstvom dotknutých výrobkov.

33 Na jednej strane takáto argumentácia totiž zjavne odporuje pravidlu, ktoré bolo spomenuté v bode 20 vyššie. Na strane druhej nemožno vylúčiť, že namiesto zníženia predajnej ceny, ktorú OV účtujú predajcom, sa dodatočné náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom prenesú v rámci obchodného reťazca ďalej a povedú k zvýšeniu ceny, ktorú predajcovia účtujú svojim zákazníkom.

34 V dôsledku toho iba preukázanie výdavku, ktorý bol priamo alebo nepriamo skutočne vynaložený, žiadateľom o finančnú pomoc je spôsobilé splniť pravidlo pripomenuté v bode 20 vyššie.

35 Po tretie na rozdiel od toho, čo uvádza Španielske kráľovstvo, nemožno potrebu takéhoto preukázania odmietnuť, keď členský štát, ako v tejto veci, v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 1433/2003 približne určil dodatočné náklady spojené s obalovým hospodárstvom v porovnaní s bežnými nákladmi. Toto tvrdenie by totiž mohlo mať za následok, že OV, ktorým nevznikli dodatočné náklady, by mohli porušiť pravidlo uvedené v bode 20 vyššie a profitovať z predmetnej finančnej pomoci.

36 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tvrdenia uvedené Španielskym kráľovstvom nedostatočne zohľadňujú legitímny cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou, ktorým je, ako bolo uvedené v bode 15 vyššie, zabezpečiť, aby sa finančné zásahy uskutočnili v súlade s ustanoveniami práva Únie v rámci spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov. V dôsledku toho ani tvrdenie Španielskeho kráľovstva, ani dokumenty v spise neumožňujú domnievať sa, že Komisia požadovaním, aby OV predložila dôkaz o tom, že znášala náklady spojené s environmentálnym obalovým hospodárstvom, porušila zásadu proporcionality.

37 Keďže žiadne z tvrdení, ktoré Španielske kráľovstvo uviedlo na podporu prvého žalobného dôvodu, nie je dôvodné, treba tento dôvod zamietnuť.

O druhom dôvode

38 V rámci druhého žalobného dôvodu sa účastníci konania v zásade nezhodujú v otázke, či sa článok 14 nariadenia č. 1432/2003 vzťahuje výlučne na fyzické alebo právnické osoby, ktoré sú výrobcami v sektore ovocia a zeleniny a spoločne tvoria OV, akou je OV SAT Royal, alebo ak sú členovia právnickými osobami, aj na fyzické alebo právnické osoby, ktoré ovládajú ich základné imanie.

39 Po prvé treba na účely preskúmania druhého žalobného dôvodu pripomenúť relevantné ustanovenia.

40 Článok 11 ods. 1 písm. d) bod 3 nariadenia č. 2200/96 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia ‚[OV]‘ označuje akúkoľvek právnickú osobu:

…

d) pravidlá združenia, ktoré stanovujú:

…

(3) pravidlá, ktoré umožňujú členom výrobcom demokraticky kontrolovať svoju organizáciu a jej rozhodnutia;

…“

41 Podľa odôvodnenia č. 14 nariadenia č. 1432/2003:

„Aby sa zabezpečilo, že organizácie výrobcov skutočne zastupujú minimálny počet výrobcov, mali by členské štáty podniknúť kroky na zabezpečenie toho, aby menšina členov, ktorí prinášajú prevažnú časť výroby do [OV], nezneužívala ovládanie jej riadenia a prevádzky.“

42 Článok 4 nariadenia č. 1432/2003 s názvom „Minimálny počet organizácií výrobcov“ v odseku 1 stanovuje:

„Minimálny počet členov uvedených v článku 11 ods. 2 písm. a) nariadenia… č. 2200/96 sa týmto stanovuje na päť výrobcov na kategóriu.“

43 Článok 13 nariadenia č. 1432/2003 s názvom „Nevýrobní členovia“ stanovuje:

„1. Členské štáty môžu určiť, či a podľa akých podmienok je možné, aby bola fyzická alebo právnická osoba, ktorá nie je výrobcom, prijatá za člena [OV].

2. Pri stanovovaní podmienok uvedených v odseku 1 členské štáty zabezpečujú, v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. a) a písm. d) bod[om] 3 nariadenia [č. 2200/96], aby

…

b) pravidlá združenia organizácií výrobcov obsahovali pravidlá, ktoré umožnia vyrábajúcim členom demokratickú kontrolu ich organizácie a jej rozhodnutí.

…“

44 Podľa ustanovení článku 14 nariadenia č. 1432/2003 s názvom „Demokratická kontrola organizácií výrobcov“:

„1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo zneužitiu moci alebo vplyvu pri riadení alebo prevádzke [OV] zo strany jedného alebo viacerých členov.

2. Žiadny člen OV nesmie mať viac ako 20 % oprávnených hlasov. Členský štát však môže zvýšiť toto percento až do výšky 49 % v pomere príspevku člena k hodnote výroby [OV] uvedenej na trh.“

45 Po druhé treba so zreteľom na tieto ustanovenia preskúmať tvrdenia Španielskeho kráľovstva, ktoré uvádza na podporu druhého žalobného dôvodu, ktorý sa delí na dve časti.

46 Pokiaľ ide o prvú časť, ktorá je hlavným návrhom, Španielske kráľovstvo vytýka Komisii, že vychádzala z toho, že jedna fyzická osoba, ktorá nie je výrobcom, ovláda štyri z deviatich právnických osôb, ktoré sú členmi OV SAT Royal, a to v rozsahu, v akom má táto fyzická osoba podiel na kapitáli vo výške 76 % v jednej z týchto štyroch právnických osôb a podiel na kapitáli vo výške takmer 100 % v ostatných troch osobách, a teda že nezohľadnila už citované ustanovenia článkov 13 a 14 nariadenia č. 1432/2003. Podľa Španielskeho kráľovstva je totiž skutočnými členmi tejto OV výlučne týchto deväť právnických osôb, konkrétne obchodných spoločností, a každá z nich má – v súlade s už uvedenými ustanoveniami – menej ako 20 % oprávnených hlasov.

47 V tejto súvislosti treba uviesť, že z ustanovení nariadení č. 2200/96 a 1432/2003 uvedených v bodoch 40 až 43 vyššie jednoznačne vyplýva, že cieľom právnej úpravy Únie týkajúcej sa OV je zabezpečiť ich demokratické fungovanie prostredníctvom dvoch zásad.

48 Podľa ustanovení článku 11 ods. 1 písm. d) bodu 3 nariadenia č. 2200/96 musia členovia výrobcovia OV na jednej strane kontrolovať svoju organizáciu a jej rozhodnutia. Túto zásadu okrem toho výslovne potvrdzujú osobitné ustanovenia článku 13 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1432/2003.

49 Na strane druhej z článku 4 a článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1432/2003 vyplýva, že OV musí mať medzi svojimi členmi minimálne päť výrobcov a žiadny z týchto členov v zásade nemôže mať viac ako 20 % oprávnených hlasov. Tieto ustanovenia ponúkajú odpoveď na obavy uvedené v odôvodnení č. 14

nariadenia č. 1432/2003, ako je citované v bode 41 vyššie. Okrem toho je zrejmé, že sa uvedené ustanovenia nevzťahujú iba na členov, ktorí sú fyzickými osobami, ale aj na členov, ktorými sú právnické osoby OV, a že v tejto veci má každý z uvedených členov v rámci OV SAT Royal jeden hlas.

50 Pri kontrole demokratického fungovania OV členskými štátmi však nemožno ignorovať totožnosť fyzických alebo právnických osôb, ktoré vlastnia kapitál členov OV. V prípade neexistencie takéhoto overenia by sa totiž táto fyzická alebo právnická osoba, ktorá vlastní veľkú väčšinu, ak nie všetok kapitál viacerých členov OV, spôsobom, že v nich vykonáva kontrolné právomoci, najmä pokiaľ ide o ich rozhodovacie procesy, mohla skrývať za uvedenými členmi.

51 Za týchto okolností by sa druhá zásada uvedená v bode 49 vyššie dala obísť, pokiaľ by počet členov OV nezodpovedal počtu členov OV, ktorí sú skutočne nezávislí.

52 Toto posúdenie nemožno spochybniť z dôvodu, že predmetná fyzická osoba v tejto veci nie je výrobca. Naopak, treba uviesť, že vo veci samej sú členmi OV SAT Royal výrobcovia. V dôsledku toho treba konštatovať, že skutočnosť, že predmetná fyzická osoba, ktorá nie je výrobcom, vlastní veľkú väčšinu, ak nie všetok kapitál viacerých členov OV SAT Royal, ktorí sú výrobcami, predstavuje porušenie dvoch zásad, ktoré zaviedol normotvorca Únie s cieľom zabezpečiť demokratické fungovanie OV, uvedených v bodoch 48 a 49 vyššie. Vzhľadom na túto okolnosť totiž nebola porušená iba druhá zásada uvedená v bode 49 vyššie, keďže počet členov OV nezodpovedal počtu členov OV, ktorí sú skutočne nezávislí, ale okrem toho bola porušená aj prvá zásada uvedená v bode 48 vyššie, keďže niektorí členovia výrobcovia boli ovládaní osobou, ktorá nie je výrobcom, takže kontrolnú právomoc OV a kontrolu nad jej rozhodovaním v skutočnosti nevykonávali iba členovia výrobcovia.

53 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že na rozdiel od tvrdenia Španielskeho kráľovstva sa Komisia správne domnievala, že na zabezpečenie demokratického fungovania OV treba zohľadniť totožnosť fyzických alebo právnických osôb, ktoré ovládajú členov OV.

54 Prvú časť druhého žalobného dôvodu preto treba zamietnuť ako nedôvodnú.

55 V súvislosti s druhou časťou druhého žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo subsidiárne tvrdí, že sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o percentuálny podiel hlasov, ktoré má v OV SAT Royal nepriamo jedna fyzická osoba. Komisia sa nesprávne domnievala, že v tejto veci ovláda uvedená osoba štyroch z deviatich členov tejto OV. Španielske kráľovstvo ďalej uvádza, že táto fyzická osoba, ktorá je nevýrobným členom, ovláda iba troch z týchto deviatich členov OV. Španielske kráľovstvo totiž tvrdí, že percentuálny podiel hlasov, ktoré má nepriamo táto fyzická osoba v OV SAT Royal, nie je 44,44 %, ale 33 %. Tento druhý percentuálny podiel je totiž v súlade s hornou hranicou oprávnených hlasov, ako ju Španielske kráľovstvo zvýšilo podľa ustanovení článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1432/2003.

56 V tejto súvislosti stačí uviesť jednak, že aj za predpokladu, ako tvrdí Španielske kráľovstvo, že predmetná fyzická osoba ovláda iba troch z deviatich členov OV, z dokumentov priložených k vyjadreniu k žalobe vyplýva, že časť výroby uvedenej na trh týmito troma právnickými osobami je vo výške 11,8 % v porovnaní s hodnotou výroby uvedenej na trh OV, a jednak, že Španielske kráľovstvo toto číslo nespochybnilo.

57 Z ustanovení článku 14 ods. 2 druhej vety nariadenia č. 1432/2003 však vyplýva, že členský štát môže zvýšiť maximálne percento vo výške 20 % oprávnených hlasov, ktoré má jeden člen, pomerne k príspevku člena k hodnote výroby OV uvedenej na trh.

58 V dôsledku toho, ako tvrdí Komisia, v prípade, že predmetná fyzická osoba vo veci samej ovláda iba troch z deviatich členov OV SAT Royal, z ktorých každý má v rámci OV jeden hlas, má táto fyzická osoba percentuálny podiel hlasov vo výške 33 %, ktorý je jednoznačne v súlade s hornou hranicou stanovenou Španielskym kráľovstvom, ale výrazne vyšší ako časť hodnoty výroby, ktorú majú tri právnické osoby ovládané uvedenou fyzickou osobou v rámci OV.

59 Za týchto okolností bolo Španielske kráľovstvo v súlade s ustanoveniami článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1432/2003 a na účely zabezpečenia demokratického fungovania OV SAT Royal povinné prijať opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo tomu, že uvedená fyzická osoba ovláda viac než 20 % oprávnených hlasov v rámci OV.

60 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhá časť druhého žalobného dôvodu je neúčinná a že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť v celom rozsahu.

61 Preto je potrebné zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

62 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Španielske kráľovstvo vo veci nemalo úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. marca 2012.

Podpisy